

2002. Mabon - IV. évfolyam, 6. szám

Előszó

Sajnos a honlap megújulása - aminek egyébként nagyon örülünk - és az ezzel együtt járó új Árnyak arculat jelentős csúszást okozott a számok megjelenésében. Ezúton kérjük elnézéseket, és reméljük, a továbbiakban is érdekes, hasznos cikkeket fogtok olvasgatni.

A jobboldalon látható címlapkép Josh Kirby munkája, aki Terry Pratchett hivatalos illusztrátora. Ezzel adózunk a kettős kiváló munkásságának, mivel sok tisztelőjük akad köreinkben, továbbá Mergandevinasander témába vágó cikkének, mellyel egy régi ígéretünkhöz híven folytatjuk a "Korongvilág mágijája" című cikksorozatot (és a továbbiakban még több cikk fog megjelenni benne).

Mabon a szüret ünnepe. Szüreteljétek velünk a nyár munkáját, nézegessétek a felkerült anyagokat, és kívánjuk, hogy ezekkel a cikkekkel is hozzájáruljunk ahhoz, hogy az emberek jobban megismerjék mindazt, amivel foglalkozunk.

Kellemes olvasást!

A főszerkesztő: Osara

Tartalomjegyzék

A druidák titkos kézjelei

A Korongvilág mágiája 2. rész – Boszorkányság!

Mantrák 2. rész – Az akadua mantra

A spirituális fejlődésről

Versek

A Buddha kéztartásai

Ókori görög mágia 4. rész – Az elemek: Empedoklész rendszere 4. - A Levegő

Egy leukémiás eset asztrológiai háttere 3. rész

A lovasnomád népek és a magyarok hitvilága 4. rész

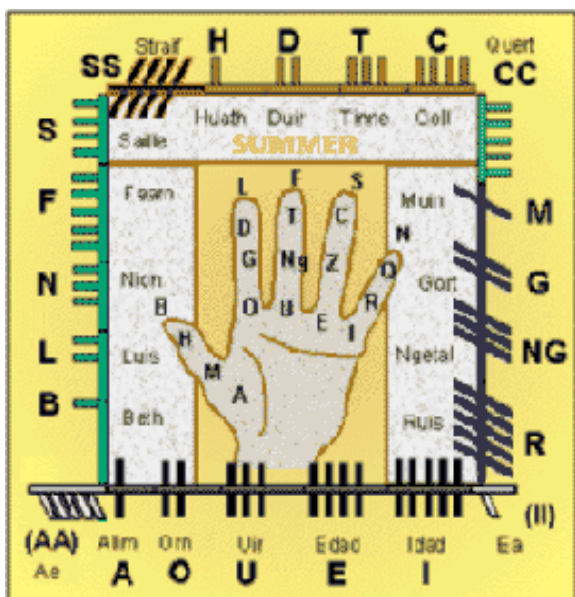
Könyvajánló – Mark Twain: Ádám és Éva naplója

**A hónap albuma:
Nightwish: Century's child**

**A hónap zeneszáma:
The 69 Eyes: Betty Blue**

A druidák titkos kézjelei

Korábban szó esett a druidák nem hagyományos, titokzatos írásáról, a Boibeloth ABC-ről. Azonban a druidák kézjelekkel, némán is érintkeztek egymással, így anélkül tudtak üzeneteket "szóban" átadni és megérteni, hogy bárki más avatatlan hozzájutott volna az információkhoz.

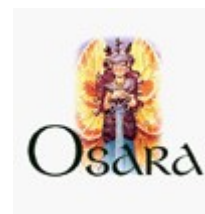
A druidák kézjelei az ogham írásra épültek: tulajdonképp egyszerűen a kezeiket használták a betűk kifejezésére. A mellékelt ábra hűen szemlélteti az egyes betűk és ujjak megfeleltetéseit egymásnak.

Nemcsak a titkosság volt szempont a kézjelek kialakításakor. A druidák ezt a kommunikációs

módszert használták akkor is, amikor a rituálé közben kommunikálni akartak egymással, de nem akarták, hogy a hangos beszéd megzavarja a ceremóniát.

Mint látható, a bal kéz szolgált afféle ősi "billentyűzet"-ként, miközben a jobb kézzel mutogatták a megfelelő helyeket.

A kézen harmonikusan vannak elhelyezve az ogham jelek: a legkülső, ujjbegyen lévő oghamok mind a Víz elemhez tartoznak, a második jelek a Tűzhöz, a harmadik jelek a Levegő, az utolsó, tenyér szélén lévő jelek pedig a Föld elemhez kapcsolhatóak. Mint az ábrán is látszik, az egy vonallal meghúzzható oghamok vannak legkívül.

Boszorkányság!

A Korongvilág mágija - 2. rész

Azon két embernek, aki még esetleg nem tudná: a Korongvilág sorozat Terry Pratchett tollából született humoros fantasy regényciklus. Első könyve A Mágia színe (The Colour of Magic), eddig megjelent utolsó pedig az Időtolvaj (Thief of Time). A sorozat "nulladik" része egy kísérleti sci-fi novella, Strata címmel.

Az Árnyak II. évfolyamának februári kiadásában már volt szó a Korongvilág mágijáról, akkor a varázslókról esett szó. Most a másik elterjedt mágiarendszerről értekezünk: a boszorkányokról.

A varázslók városokban élnek. A boszorkányok falun. A varázslók a Mágia Tornyában degeszre tömik gyomrukat. A boszorkányokat mindenhová meghívják, de ott esznek, ahol tudnak. A varázslók férfiak. A boszorkányok nők.

Az első Korongvilág-beli boszorkány a Mort című könyvben bukkan fel - éppen készül meghalni. A karakter túl jól sikerült, ezért Pratchett a következő könyvének egészét ennek a kérdéskörnek szentelte - Egyenjogú Rítusok (Equal Rights). A könyvben egy fiatal leány elhatározza, hogy ő boszorkány ÉS varázsló is lesz, mintegy all-in-one wash-and-go jelleggel.

Valószínűleg mindenkinek feltűnt az ellentét, az éles határvonal, a döntéshelyzet. Erről szól a boszorkányok mágija. Persze, hozzá tartozik a gyógynövények ismerete, a csontkovácsolás, a jóslástechnika, az elme kivetítése különböző állatokba ("kölcsonvétele", "Borrowing"), a főzetek készítése, sőt, bizonyos esetekben a szexuálmágia is, de mégis, a legfontosabb és legelső minden esetben a "kobakológia" (headology) tudománya. Az emberek legtöbb baja abból származik, hogy nem képesek egyenes vonalban gondolkodni. A boszorkány ennek érdekében képes kettéválasztani egy hegyet.

A boszorkány státusszimbóluma a kalap. Boszorkány kalap nélkül félkarú rabló. Kalap boszorkány nélkül csak egy tárgy. A boszorkány kalapja csúcsos - boszorkánykalap, mert boszorkány hordja, és aki hordja, az boszorkány, mert ez egy boszorkánykalap (lásd: kobakológia).

A boszorkányok koveneket alkotnak. Három boszorkány egy koven - egy szűz, egy anya, és egy... ööö... harmadik. Egy boszorkány jól elvan magában, ha ő a szűz. Ha nem, hiányzik, aki a teát megcsinálja, vagy az, aki kitölti. Két boszorkány csak veszekedés. Négy boszorkány már háború.

Lássuk hát a különböző technikákat, miket is használnak a boszorkányok.

Jóslás: Jósolni bármiből lehet. A madarak vonulásától kezdve a tealevelek leülepedésén keresztül a kristálygömbig hosszú az út, és minden egyes állomás alkalmas a jóslásra. Mindegyiknek ugyanaz a lényege - pihentetni a szemet valamin, amíg az elme elvégzi dolgát.

Egyszerűnek hangzik, de lássunk egy példát. A Korongvilág legerősebb boszorkányához, Granny Weatherwaxhoz elmegy egy falubeli ember. Meglepődik, amikor kinyílik az ajtó, még mielőtt bekopogna. Mágiát sejt a dolog mögött, Granny Weatherwax pedig le van sújtva. Az ember nem gondol arra, hogy az ablak pont az ajtóhoz vezető ösvényre néz, és nem figyeli meg, hogy vannak-e zsinegek az ajtókilincstre kötve. (Nincsenek, és az ablak spalettája zárva, de nem ez a lényeg.)

Gyógynövények ismerete: A legalapvetőbb dolog, amit egy boszorkány megtanul. "Sorolj fel öt növényt köhögés ellen!" - az ilyen mondatok gyakran idősebb korban is ideges arcrángatózást váltanak ki, rosszabb esetben gyakori álmotémák. Vannak olyan boszorkányok, akik életüket a kísérletezésre tették fel - (rendben, a varázslathoz két szem bab kell, de MILYEN? zöld, fekete, vagy száraz bab? Fejtett, fejtetlen, vagy felejtethetlen? Főtt, vagy nyers?), ők gyakran halnak bele valamely kísérletükbe (vajh' hány szál cirok kitépése az a határ, ahol már nem repül a seprű?), és általában a többi boszorkány nem ért egyet a szőrözéssel (ez nem meglepő, hiszen a legtöbb boszorkány még magával sem ért mindig egyet.) A Gyógynövények témakörében az általános szabály: tanulj meg EGY ártalmatlan növényt, azt adagold az embereknek, és győzd meg őket arról, hogy már nem is betegek.

Csontkovácsolás: Ez komoly munka. A legtöbb izületi problémára ezt alkalmazzák, bár jól elrejtik. Túlságosan "világi" ahhoz, hogy egy komoly nő ilyesmivel foglalkozzon.

Főzetek készítése: szintén csuklóból kell tudnia az összes főzet elkészítését egy boszorkánytanoncnak. A valódi boszorkány csak a legritkább esetekben fanyalodik ilyesmire (amennyiben nem alkohol tartalmú főzetről van szó, ugyanis a legjobb pálinkákat a boszorkányok főzik).

Kölcsönvevés (Borrowing): Az egyik legnehezebb, legtöbb koncentrációt, figyelmet, és önkontrollt igénylő mágiaforma. Első szintje az, mikor belépünk egy állat elméjébe, és útjait az anyósületről nézzük végig. Már ez is hatalmas fegyvertény, hiszen az állatok mindenhová be tudnak jutni, ezért kiváló kémek. A második szintje viszont már csak a legerősebb boszorkányok előtt áll nyitva: az adott állatot különböző tudatalattiba elültetett kívánságokkal, vágyakkal irányítani. Ez a diszciplína különösen veszélyes, mert az elme hajlamos felvenni azt az alakot, amelyben éppen van - amíg ember, nincs gond... de mi van, ha egy gyengébb akarat elrepül egy madárral, és soha nem akar visszatérni?

Megjegyzés: szinte minden állat elméjét lehetséges "kölcsonvenni", a méhek azonban kivételek. A kaptár-elme felfoghatatlan egy ember számára. Mint említettük, a kölcsonvevés összeszedettséget igényel - a kaptár pedig a szétszóródottság maga. Eddig csak Granny Weatherwaxnak sikerült. Aki utána szeretné csinálni, javaslom először a Csomolungma megmászását, a szalmakazalban tû keresgélését, majd a kenyérpirítás gyakorlását (kizárólag jég használatával), levezető gyakorlatként pedig fejtsük ki egy légvár alapkövét. Ha ez megvan, elkezdhetünk gondolkodni azon, hogy vajon felmerüljön-e bennünk az ötlet, miszerint érdemes lenne megpróbálni gondolkodni a feladaton.

Kobakológia (headology): Minden boszorkányvarázslat erre vezethető vissza. Ez pusztán az emberek ismerete, ami abból fakad, hogy jobban ismerjük magunkat, mint bármi mászt (és szinte mindent NAGYON jól ismerünk. Legtipikusabb példa: Egy boszorkány találkozott néhány lánnyal, akik azt hitték, boszorkányok. A boszorkány feladatot szabott ki rájuk: verjék le a kalapját. A lányok próbálkoztak telekinézissel, evokációval, invokációval, de nem sikerült. Erre besétált egy másik boszorkány, és szó nélkül leverte a kalapot - a kezével.

Terry Pratchett boszorkányai közel állnak a megvilágosodáshoz. Aki rájön, miért nem megvilágosodottak, egy lehelletnyire van a buddhaságtól. Aki rájön, miért azok, már maga is megvilágosodott lélek.

- Mergandevinasander -

-

Μαντρák 2. rész - Az ã ka duã ματρία

Ez a mantra legfőképp Aleister Crowley tevékenysége nyomán vált ismertté, előtte nem tulajdonítottak neki annyira nagy jelentőséget, Crowley azonban az legszentebb mantraként tartotta számon.

Maga a mantra a Felfedés Sztéléjének feliratáról való (lásd a képen), és a következőképp hangzik (jobbról balra olvasva):

*"a ka dua
tuf ur biu
bi a'a chefu
dudu ner af an nuteru"*

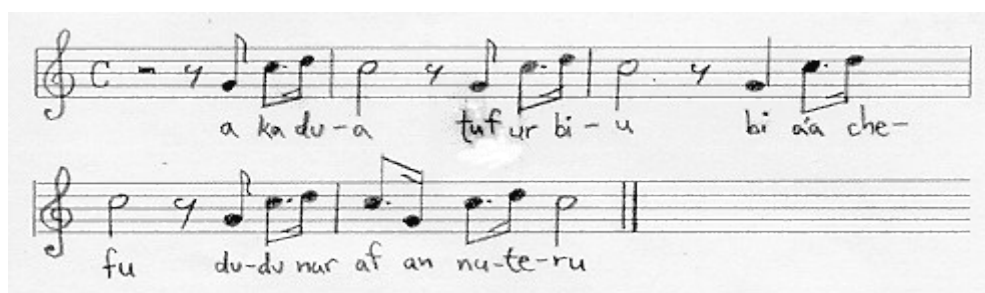

Crowley fordításában:

"Unity uttermost showed!
I adore the might of Thy breath,
Supreme and terrible God,
Who makest the gods and death
To tremble before Thee -
I, I adore thee!"

Egység erőben mutatva!
Csodálom lélegzeted hatalmát,
Legmagasabb és szörnyűséges Isten,
Ki kényszeríted az isteneket és a halált
Hogy reszkessenek Előtted -
Én, én imádlak!

Crowley dallamot is megadott a mantrához, ami a következő:

A Sztélét Ankh-f-na-khonsu - nak tulajdonítják, Ta-nech és Bes-na-Maut fiának. A Sztélén három kígyó van, ebből kettő Isist és Nephtyst szimbolizálja, a harmadik pedig a Wadjet kígyót (nevének több írásmódja is van: Wadjet/Wazit/Uazit és az araboknál: Uzza). Wadjet neve egyébként Crowley szerint vezérlő szelleme, Aiwass nevére is rámutat: Aiwass - I Wadj. Mindegyik kígyó a bölcsesség/tudás szimbóluma.

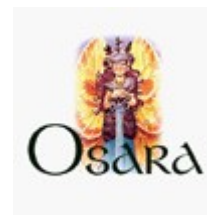
Crowley szerint a meditáció célja az elme lecsendesítése, és egyúttal arra használható, hogy a gyakorló teljes tudatosságot szerezzen testének minden funkciója fölött. A meditációk közben nagyon fontos a légzés technikája (Pranayama), de a mantrák hasonló hatással vannak a gondolatokra, mint a helyes légzés a testre. A gondolatok egyenletes, ciklikus körben kezdenek keringeni, és ez a keringés minden egyéb, zavaró gondolatot kipörget. Ez a helyes gyakorlata a mantrázásnak.

A mantrát legalább tízszer kell elismételni hangosan és lassan, azután kevésbé hangosan és egy kicsit gyorsabban még tízszer. Ezt a folyamatot addig kell folytatni, míg végül nem marad más, csak az ajkak hangtalan, gyors mozgása. Ez a mozgás is egyre gyorsul, intenzitása addig erősödik, míg az elme mormogása teljesen magába nem olvasztja a fizikai testet. A mantrázó ekkorra teljesen elcsendesül és megnyugszik, miközben a mantra hullámzik az elméjében, folytassa

azonban a gyakorlatot addig, amíg eléri korlátait a lehető legnagyobb sebességgel, melyet utána folytasson addig, ameddig csak tud.

Crowley az a ka dua mantra ismételtetésekor azt is ajánlja, hogy az első alkalommal koncentráljunk közben az első hieroglifára, majd a második ismétléskor a másodikra, és így tovább.

Az ideális mantra ritmikus és közepes hosszúságú. Az a ka dua remekül megfelel mindeme feltételeknek.

A spirituális fejlődésről

A mágia a szellemi fejlődés tudománya. Csak filozófus lehet igazi mágus, hiszen a fejlődés lehetetlen lenne anélkül, hogy elgondolkodnánk önmagunkon és a világon. Minél többet gondolkodunk, annál több távlat nyílik meg előttünk, annál több lehetőségünk van a továbbfejlődésre. Fontos kérdés merül fel: a tanító - tanítvány viszony. Azt hívjuk tanítványnak, aki saját akaratából megkér valakit, aki valamilyen szempontból többet tud, mint ő, hogy tanítsa. Tanítónak vagy mesternek azt nevezzük, akinek tanítványai vannak. Enélkül nem jelentheti ki magáról senki, hogy ő "mester", függetlenül a tudásszintjétől.

A szellemi fejlődés témaköre felettébb kétélű téma. A legtöbb vitát a "szintek" rendszere robbantja ki. Amennyiben lehetséges a spirituális fejlődés, akkor ezt lehetséges "szintekre", lépcsőfokokra osztani. Sajnos az emberi természet egyik tulajdonsága, hogy nem azt nézi, hogy ő milyen szinten van, hanem azt, hogy a többiek lejjebb legyenek. Ennek semmi értelme.

Igen, létezik spirituális fejlődés, de csak az egyén keretein belül. Igen, lehetséges "szintekre" osztani, de csak önmagához képest. Akkor azon a szinten voltam, most ezen a szinten vagyok, és azóta több lettem - ennek a gondolatmenetnek van logikai alapja. Annak, hogy ő ott van, én meg itt, és én magasabban vagyok, nem lehet.

Milyen módon lenne lehetséges ugyanazon a skálán mérni a hőmérsékletet és egy békát? Mindenki másmilyen, más-más dolgokat kell megtapasztalnia, és előbb-utóbb mindenki eljut útjának végére. Attól, hogy valaki nem ért a mágiához, filozófiához, stb., még nem jelenti azt, hogy egy ilyen dolgokkal foglalkozó embernél "alacsonyabb szinten" van. Mindannyiunknak van mit tanulnia, mert ha nem lenne, nem lenne szükségünk fizikai testre sem. Mindenkitől lehet tanulni. Ebből a szempontból nem léteznek szintek.

Amennyiben valaki foglalkozik mágiával, van valami alapja az összehasonlításnak, de még mindig nem sok. Mindenki más irányban fejlődik, más dolgok érdeklik, más dolgokat tapasztal meg. Léteznek olyan dolgok, amit egyik már megtapasztalt, a másik pedig éppen most tart ott - ebben az esetben lehetséges a tanítás, a tapasztalatot át lehet adni mentális szinten, feltéve, hogy az éppen tapasztaló segítséget kér.

(Itt szeretnék kitérni egy apró, de annál fontosabb etikai megfontolásra: a tanítás etikájára. A pokolba vezető út jószándékkal van kikövezve. Nagyon kevés dolog tud annyi kárt okozni, mint az, ha éppen problémákkal küszködő embertársunkat kéretlen tanácsok tömkelegével árasztjuk el. Amennyiben segítséget kér, segítsünk neki, amennyiben nem - legfeljebb egyszer fejtsük ki véleményünket a témáról. Egy problémás embernek a legkisebb szüksége sincs arra, hogy azzal az érzéssel is meg kelljen küzdenie, hogy elítéljük. Arról sem szabad elfeledkezni, hogy, bár mindenkitől lehet tanulni, nem feltétlenül kell. Egyértelmű, hogy egy könyvelőtől kiválóan meg tudom tanulni a pénzügyi manőverek könyveléstechnikáját, de nem hozzá fogok menni, ha én történetesen teniszezni akarok megtanulni.)

A fenti esetben a már tapasztalt ember csak és kizárólag ebből a szempontból "magasabb szinten" van, mint a tapasztaló. Itt van létjogosultsága a "szintek" megkülönböztetésének. Csak értelme nincs.

Létezik azonban egy harmadik szemszög, ami szintén nem elhanyagolható, és nagyon sokan ezt hagyják figyelmen kívül. Ez pedig az az eset, amikor bizonyos követelményrendszer alapján felállítunk egy mesterséges mércét. Természetesen ebben az esetben a szintfelmérés soha nem lesz szubjektív, hiszen a mérce felállítóinak szempontjai szerint lesznek osztályozva az emberek, de legalább van valami, amihez lehet mérni magunkat és másokat.

A mesterséges mércék felállításának rengeteg hátulütője van. Senkinek nem fog teljesen tetszeni, mert a legtöbb ember a saját értékeit tartja valódi értéknek, a többit pedig csak másodlagosnak. A leggyakoribb probléma, mellyel találkoztam, az volt, hogy egyesek úgy gondolták, az hogy ők "nagyon magas spirituális szintűnek" érezték magukat, és úgy gondolták, hogy nekik nincs szükségük konkrét tudásanyagra. Azt bármikor meg lehet tanulni, tehát nem fontos. Ugyanez a helyzet fennáll azokkal, akik lexikális tudásuk miatt gondolják magukat

többnek másoknál. Egyik hozzáállás sem helyes. Egy mesterséges szintrendszer viszont segíthet helyes értékrendet kialakítani.

A szellemi fejlődés áldásos hatásai (reklámkép – humor)

Előtte

Utána

Szellemi fejlődjön ön is! Minden 50. kiválasztott!

Versek

13 Sabbat - folytatás

7

Hatszor feszítettem
József és Mária fiát
Hatszor feszítettem
Az igaz prófétát
Hetedszer nem teszem
A húgom felvisít
Függönyt rántanak
Már otthonomban is
Őrültnek mondanak
A húgom felvisít
Megátkozták álmát
Hatszor feszítettem
József és Mária fiát.

8

Ha csak a kezét
Vagy árnyát
Hajnali betonon
Elcsúszni
Kezeim között
Ahogy még csókol
Ahogy csókolni
Tudhatott
Ajka égett. Arca
Lángokba veszve
Árnya betonon
Ölembe kenve.

9

Táncot még!
Táncot, utolsót
Ahogy újnői combok
És zsenge mellek
Táncot, utolsót
Egymásnak esnek
Illúzió. Már ez is.
A tinta serceg.
Részeg utcákat ír
A senki herceg.

10

A két lámpafény
Átdereng még
De már fény sincs
Csak az emlék.

11

Keltsük életre
Ébresszük fel a kést
Pengéje alszik
Nyissunk fel egy rést
Én meg menekültem
Önmagam elől
Ki tud elzárni
Elrejtteni
Te elrejttenél?
Eldugnál csodás
Világod erdeiben
Mondd van-e ott
Még hely nekem?
Menekülök
Árnyaim bicegő
Képei elől
Van még benned hely
Mondd, van ott még
Nekem legbelül?

12

Miért vettél sálat?
Öltél volna meg.
Szerettem azt a szőke
Sápadt kisfiút
Ki cipőt kötni
Némán felém hajolt
Szerettem azt a lányt is
Szeretek mindenkit
Ki utamba áll:
"Majd jövök!"
"Mikor, Kisfiam?"
"ESTE."
De a Holdat ma
Valami gonosz sál
Körbetekerte.

Még eljutsz
 Még eléred
 Még megfogod
 Még megéred
 Még tévedsz
 Még nem tudod
 Még kéred
 Még dadogsz
 Még féled
 Még ragyogsz
 Még látod
 A tizenhárom
 Sabbatot.

- Woondy -

A Buddha kéztartásai

A kéztartások a nonverbális kommunikáció és az önkifejezés eszközei. A hindu rendszerben mudra a nevük, ezalatt értjük a kéz tartását és az ujjak helyzetét egyaránt. A mudrák a kimondott szavakat is alátámasztják, és az elme ideáit idézik formájukban, egyszerre szimbolizálva ezzel a szavak mögött meghúzódó isteni erőket, avagy magukat az istenségeket.

Rengeteg kéztartás figyelhető meg a buddhista szobrokon, valamint az Indiából, Tibetből, Kínából, Koreából és Japánból származó festményeken. A mudrák olyan gesztusok, melyeket az egyes isteni manifesztációk kifejezésére használtak. Emellett a szerzetesek spirituális gyakorlatukban használják őket a rituális meditáció és koncentráció során, mert úgy gondolják, hogy ezek a kéztartások megidézik számukra a kívánt isteni erőt és energiát.

De a mudra nem csak az ezoterikus rítusok része. Mélyebb értelmet adhat egy táncmozdulatnak, egy szobornak, vagy egy meditációs póznak.

Az ujjak az öt őselemhez kapcsolódnak (ég, szél, tűz, víz és föld). Egymáshoz való kapcsolódásuk egy adott kéztartásban azoknak az elemeknek a kapcsolatát is szimbolizálja, melyeket jelentenek, és így az egész univerzumot ki lehet fejezni, mivel a keleti hit szerint az univerzum minden formája ezeknek az elemeknek az egyedi kombinációjára épül.

Ezért igen nagyszámú különböző mudra létezik, Buddhának azonban csak öt féle kéztartását

ábrázolják a buddhista művészetek (igen ritka a más ábrázolás). Ennek oka, hogy az öt transzcendentális (Dhyani) Buddha ehhez az öt mudrához kapcsolódik. Ezek a kéztartások az alábbiak:

1. Dharmachakra mudra

Dharmachakra a szanszkritban annyit tesz: Dharma kereke. Ez a mudra Buddha életének egyik legfontosabb momentumát ábrázolja, azt az alkalmat, amikor megvilágosodása után először beszélt társaihoz. Ezért ez a mudra az, ami mozgásba lendíti a Dharma tanításának kerekét. Ebben a mudrában mondkét kéz mutató- és hüvelykujja egymáshoz ér, kört formázva. A kör természetesen a Dharma kereke, a módszer és a bölcsesség egysége. (képét lásd az előző oldalon)

A három fennmaradó ujj kinyújtva marad. A jobb kéz ujjai jelzik Buddha tanításainak három járművét:

- a középső ujj szimbolizálja azokat, akik meghallják a tanítást
- a gyűrűsujj a magányos megvilágosodottakat jelzi,
- a kisujj pedig maga a Mahayana, a Nagy Jármű.

A bal kéz ujjai jelentik a Három Drágaságot: a Buddhát, a Dharmát és a Sanghát. A kezeket a szív előtt kell tartani, azt jelezve ezzel, hogy ezek a tanítások egyenesen Buddha szívéből érkeznek.

Ez a kéztartás az első Dhyanihoz, Vairochana Buddhához kapcsolódik. Vairochana abban segít, hogy a tudatlanság általi félrevezettség állapotából eljussunk a bölcsesség valóságához.

2. Bhumisparsha mudra

Bhumisparsha azt jelenti, hogy "a föld megérintése". Sokkal ismertebb azonban azon a néven, mint "a föld szemtanúja". A jobb kéz a jobb térden helyezkedik el, mind az öt ujj kinyújtva a föld felé mutat, szimbolizálva Buddha megvilágosodását a bodhi fa alatt, amikor a föld istennőjét, Sthavarát szólította, hogy szemtanúja legyen megvilágosodásának. A bal kéz vízszintes, az ölben nyugszik, az eszköz és a bölcsesség egységére utalva, a szamszarára és a nirvánára. A második Dhyani Buddha, Akshobya kötődik ehhez a kéztartáshoz. A haragot segít átformálni a tükörhöz hasonlatos bölcsességgé.

3. Varada mudra

Ez a kéztartás a könyörületet, a részvétet jelenti. Annak a kívánságnak a megtestesítője, hogy gyakorlója az emberi megváltásnak áldozza az életét. Szinte mindig bal kézzel végzik, a kar közben természetes tartásban csüng a test mellett, a nyitott tenyér előre néz, az ujjak nyújtva. Az öt kinyújtott új a következőket jelenti:

- nagylelkűség
- erkölcsösség
- türelem
- erőfeszítés
- meditatív koncentráció

Ezt a mudrát ritkán használják egyedül, inkább egy jobbkezes mudrával kombinálva, leggyakrabban az Abhayával (ld. lentebb). A Varada és Abhaya kéztartások kombinációját Segan Semui-in-nek, vagy Yogan Semui-in-nek nevezik Japánban.

Ratnasambhava, a harmadik Dhyani Buddha kapcsolódik ehhez a mudrához. Az ő spirituális vezérlete alatt a büszkeség az azonosság bölcsességévé válik.

4. Dhyana mudra

Egy vagy két kézzel is lehet végezni. Amikor egy kézzel végezzük, a bal az öلبen nyugszik, a másik bármilyen pozícióban elhelyezkedhet. Amikor a bal kéz van Dhyana tartásban, ez a bölcsesség női útját szimbolizálja. A bal kéz nyitott tenyerébe különböző rituális tárgyak is kerülhetnek, pl. tekercsek, de még gyakrabban alamizsnás edény, mely a lemondást szimbolizálja. Mindkét kézzel végezve a kezek a gyomor vagy a combok magasságában helyezkednek el. A jobb kéz a balon nyugszik, mindkét tenyér felfelé néz, az ujjak kinyújtva. Néha a két kéz hüvelykujjainak hegyei érintkeznek, háromszöget formázva. Rengeteg jelentése közül legfontosabb a tűz, mely megtisztítja a gyakorlót. De jelenti pl. a Három Drágaságot is.

Ez a meditáció kéztartása, a törvényre való koncentrálásé, és a spirituális tökéletességre való törekvésé. A hagyomány szerint Buddha akkor tartotta így a kezét, mikor megvilágosodása előtt meditált. A jógik szintén ezt a mudrát használják a leggyakrabban gyakorlataik során. A gondolat, az érzékek és a nyugalom teljes összhangjáról szól.

Ez a mudra a negyedik Dhyani Buddhát, Amitabhát jelképezi (másik neve Amitayus). A megszerzésre irányuló vágy az ő segítségével válik a megkülönböztetés bölcsességévé.

5. Abhaya Mudra

Abhaya szanszritul félelemnélküliséget jelent. Ez a kéztartás védelmet, békét jelent, és a félelemtől való megszabadulást. Jobb kézzel végzik, a váll magasságába emelve, a könyök behajlítva, a tenyér előrenéz, az ujjak egymáshoz simulnak. A bal kéz lazán csüng a test mellett. Thaiföldön,

különösen Laoszon ez a kézmozdulat a járó Buddhát jelenti ("Buddha, ki elhelyezi lábnyomát").

A képeken Buddha nem ül, hanem áll, vagy jár.

Ez a mudra ősidők óta a békés szándékok kifejezője, az antikvitás korától kezdve azonban a hatalom jelzésére is használták, mint a római császárok magna magnusát.

A buddhista hagyomány érdekes történetet szőtt eköré a mudra köré: Devatta, a Buddha unokatestvére büszkeségtől hajtva megpróbálta megölni a Buddhát, ezért egy rohanó elefántot terelt az útjába, hogy eltiporja. Buddha azonban kezét Abhaya mudra tartásba helyezte, mely azonnal lecsendesítette a megvadult állatot. Ezért tartják azt, hogy ez a kéztartás nemcsak a békét hozza el, hanem a félelmeket is elűzi.

Az Abhaya mudra az ötödik Dhyani Buddhához, Amoghasiddhihoz tartozik. Ő a Karma Ura, és rá meditálva a gyakorló megszabadul a féltékenységtől, mely a beteljesülés bölcsességévé válik.

- Jeannie -

-

Ókori görög mágia - 4. rész

Az elemek: Empedoklész rendszere 4. - A Levegő

A levegő Nedves és Meleg. Arisztotelész meghatározásában a Meleg a szétválasztó Hatalom. Ezt azzal indokolja, hogy minden dolog a magához hasonlóval akar egyesülni, és ezért a különböző dolgok szétválasztódnak egymástól. (Épp ezért a Meleg ellentéte, a Hűvös egyesíti a különböző jellegű dolgokat.) A Hűvös és a Meleg a Szerelem és a Küzdelem (Philia és Neikos) két Hatalma, amik Aphroditéhez és Árészhoz tartoznak, és Empedoklész szerint a kozmosz változásainak legfőbb okozói. Ez a két aktív Hatalom, a Hűvös nőiességet ad a Földnek és a Víznek, a Meleg pedig férfiasságot a Levegőnek és a Tűznek.

Minekutána a Meleg a szétválasztás Hatalma, ez okozza a formák különbözőségét, megkülönböztetését és fejlődését. Elkülönítést és ellentétet eredményez, és ezzel megadja a ciklikus mozgást az ellenkező jellegek között. A Meleg kiáradó, kifelé irányuló és energikus hatásokat eredményez; vagyis minden változás okozója. Fő személyiségjegyei a megkülönböztetési, elemző és ítélő képesség, ezért az igazsághoz, a becsületességhez és a kritikus gondolkodáshoz fűződik. A Meleg Minőség tehetséget ad, célirányosságot, autoritást, vezetői képességeket. Erős, energikus, döntőképes, tudatos. Ugyanakkor a szétválasztási készsége megnyilvánulhat önzőségben, intoleranciában, elidegenedésben, ítélkezésben, akaratosságban és dominanciában is.

A Levegőben a Nedves Hatalom dominál, bár a Meleg sokkal aktívabb. A Nedves a rugalmasságot adja, és mivel a Meleg megkülönböztetést hoz, ezért a Levegő nem más, mint a formák aktív változása (transzformáció). A Levegő az intellektus, a gondolkodás és a tudás. Ezért a Tarot-ban a Kardok kapcsolódnak hozzá.

Empedoklész Zeust kapcsolta a Levegő elemhez. Zeus eredetileg viharisten volt, és ebből fakadóan fűződött a kavargó levegőhöz. Az ő ajándéka a termékeny eső, a Levegőből fakadó Nedvesség. Zeus alakváltó képességéről is ismert (transzformáció), és felmutatja mindazokat a tulajdonságokat, melyeket a Levegőhöz párosítottunk korábban.

Empedoklész rendszerében Zeus és Héra, az Olümposz uralkodói a Levegőhöz és a Földhöz, mint két ellentétes elemhez tartozik, Hádész és Perszeponé pedig, mint az Alvilág uralkodói a Tűzhöz és a Vízhöz. Zeus és Héra reprezentálja a Mennyek és a Föld házasságát. Egyiptomban hasonló jellegű ideákat találhatunk: Ozirisz és Ízisz, a Nílus és Egyiptom Földje, mint a Nedves és a Száraz egyesülésében. Zeus és Héra párosítása is a Nedves és a Száraz kapcsolására épül. Másodlagosan azonban a Levegő és a Föld Meleg és Hűvös, mely függetlenít és egyesít, ebből fakad az élet magva.

A továbbiakban is az egyiptomi mítoszokra támaszkodva észrevehetjük, hogy Ozirisz Nephtisszel egyesült, aki azután megszülte Anubiszt, akit nevelőanyja, Ízisz nevelt fel. Az orphikus misztériumokban Zeus Perszeponét termékenyítette meg, és ebből az egyesülésből született Dionüszosz, akit szintén dajkák neveltek fel, nem saját anyja. Mindkét mítosz a Levegő és a Víz egyesüléséről szól, hogy megteremtse az istent, aki egyaránt otthon van a Mennyekben és az Alvilágban. Ugyanakkor Hérát magát is kapcsolatba hozták a Levegő elemmel, méghozzá egy szójáték révén. Mivel a "H" betűt a görög nyelv nem ismeri, ezért a görög "Hera" és "Aer" egymás anagrammái: ERA és AER. Természetesen ez a megfeleltetés abból fakad, hogy Héra az égisten felesége (bár ő maga nem égistennő).

További zavart okozhat, hogy Empedoklész idejében az aither szó jelentette általában a levegőt, az aer-t inkább a nedves, ködös légré használták. Később azonban az aer lett a gyakorlatban

használt szó, az aither ellenben a ragyogó, fényes eget jelentette a felhők felett. Ezért egyre inkább a Tűzhöz kezdték kapcsolni, és nem a Levegőhöz. Mikor Platón kifejlesztette az ötödik elem képzetét (Kvintesszencia, Szellem, Éter), akkor ezt kezdték el aither-nek hívni. Továbbá, bár Arisztotelész az Aer-t Melegnek határozta meg, a sztoikus filozófusok Hűvösnek. Ily módon a hűvös, alsó levegőt ellentétbe lehet állítani a tüzes, felső Aither-rel, és így Héra kapcsolódhat a földi Aer-hez (mely Hűvös és nőies), szemben Zeusszal, aki az Aither-hez (mely Meleg és férfias). (Tegyük még hozzá, hogy a sztoikus séma szerint Hádész kapcsolódik a Földhöz.)

Dionüszoszt, Zeusz fiát Proklusz kapcsolta a Levegőhöz (aki i. sz. 5. században élt pogány filozófus volt). Elméletének alapja a következő: a Misztériumok és a Pitagóreuszi Tradíció fő istenségei Dionüszosz, valamint Perszephóné, Demeter és Hekaté istennő-hármasága. Demeter a Föld, Perszephóné a Víz, Hekaté pedig a Tűz, ezért Dionüszosznak marad a Levegő. Plutarkosz ugyancsak Dionüszoszt teszi a Levegő urának Ozirisszel együtt, míg Íziszt a Földhöz, Nephtiszt a Vízhöz, Typhont (Set) pedig a Tűzhöz kapcsolja. Dionüszosz és Zeusz kapcsolódása a Levegőhöz zavaró lehet, ennek feloldása azonban egyszerű: Dionüszosz, aki felülmúlta isteni apját, a "Felsőbb Zeusz", vagyis az Aither, az ötödik elem.

A görög filozófia alapgondolata, hogy az Ellentétek Összekapcsolódásához szükség van egy közbülső faktorra, ez a Levegő, mely egyesíti a Tüzet és a Vizet. Ez az alkímiai folyamatok legfőbb kulcsa. Mivel a Meleg közös a Levegőben és a Tűzben, a Nedvesség pedig közös a Levegőben és a Vízben, ezért gyakorlatilag hidat formál közöttük. (Korábban már kifejtésre került ez az emanáció az IOUE szó kapcsán.)

A Pitagóreuszi Tradícióban a Harmonia szükségeltetik az egymástól különböző dolgok egyesítéséhez. (A mítosz szerint Harmonia Árész és Aphrodité leánya, és a Derveni Papirusz, egy orphikus irat szerint Zeusz, az isteni Aer által került Harmonia a kozmoszba.)

Vizsgáljuk meg a Levegő Nedves jellegét is kicsit közelebbről! A Nedvesség a Vízrel kapcsolja össze a Levegőt. De mivel a Levegő "felfelé" a Melegen keresztül a Tűzzel kapcsolódik, "lefelé" pedig a Vízen és a Hűvösön keresztül a Földdel, ezért a platonikus fogalmak szerint a Nedves elem egyesíti a Formát (Tűz) és az Elsődleges Anyagot (Föld). Ezért az alkímisták a Nedveset a Természet Termékenységének nevezik, mivel kapcsolatot teremt a Fény és az Anyag között (fény és árnyék, ég és föld). Továbbá, a Nap, a Hold és a Föld a Tűzhöz, a Nedvességhez és a Földhöz kapcsolódik. A Hold középen a közvetítő, mert letükrözi a Nap fényét a Földre. Ugyanezt a három fő princípiumot találjuk meg Anaximander kozmogóniájában (i. e. 6. század), neki tulajdonítják az ellentétes hatalmak (Meleg és Hűvös, Nedves és Száraz) felfedezését. Filozófiája szerint a kezdetben a Korlátok Nélküli (Prima Materia) létrehozta a Gonimon-t (Alkotó Erő), mely megteremtette az ellentéteket. A Meleg elemek a Tűz és a Levegő (mennyegek és égbolt), a Hűvösek a Víz és a Föld (tenger és szárazföld). A Meleg és a Hűvös egyesülése adott azután életet minden élőlénynek. Az Orphikus verzióban Erosz (Szerelmem) az, aki egyesíti az Eget és a Földet, hogy megteremtse az Isteneket és a halandókat.

Alkímiai terminusokban gondolkodva a Levegőhöz tartozik a Higany, amely egyesíti a Ként (a tüzes princípiumot) és a Sót (a földes princípiumot). A Higany (Spiritus, szellem) tehát összekapcsolja a Sót (Corpus, test) és a Ként (Anima, lélek). A Higany a közvetítő elem, és mint Mercury, azaz Merkúr isten, hírvivő a Mennyegek és a Föld között. Mint az utazók kalauza, ő a Közvetítő (Hermeneus) és a Határok Átlépője, aki áthidalja a különbségeket; ő a Szellemi Kalauz (Psychopompos).

A Levegő és a lélek kapcsolatát sok nyelv is tükrözi: pl. a görög psyche (psukhe), aura és pneuma, a latin spiritus, anima és animus mind elsődlegesen a légzésre, vagy a szélre utal, másodlagosan azonban a lélekre. A héberben a ruach és a szanszkritban a prána mind kettős

értelemmel bír. A görög tradícióban Anaximenész (i. e. 6. század) az Aer-t tekintette Arkhénak, minden dolog elsődleges ősprincípiumának, és azt mondta, hogy a Levegő a lélegzet és a lélek, ezért az élet, az érzékelés és a reakciók alap összetevője. A pitagóreus Apollóniai Diogenész (i. e. 5. század) a lelket a Meleg Levegővel azonosította, és azt mondta, hogy "az emberek és a többi állat a levegő belégzése lévén él, ezért ez hozza számukra a lelket és az intelligenciát".

Empedoklész rendszerére visszatérve a Lélegzet-Lélek vagy Szellem (Psukhe), mint Levegő egyesíti a testet (Sôma) a Mozgás Princípiumával (Kinetike). Ugyanakkor Pitagóraszt tartják ama elképzelés atyjának, hogy a Lélegzet-Lélek a Harmonia, mint az ellentétek egyesülése. Prométheusz kiemelte az emberi testeket a Földből és a Vízből, és átadta nekik az égi Tüzet, azonban nem váltak teljessé addig, míg Athéna Levegőt nem fújt beléjük.

Az ókori görög bölcsek a lelket gyakran három részre osztották, az elképzelés szintén Pitagórasztól ered. Bár jelentős különbségek vannak az osztályozásban és a terminológiában, ez a három rész általánosságban véve a következő:

1. Elme vagy Intellektus (Nous),
2. Élénk Lélek (Thumos), és
3. Tápláló (Vegetatív) Lélek (Epithumia).

Az Élénk Lélek felelős az érzelmekért és az érzékelésért, a Tápláló Lélek az élet forrását adja az élettelen anyagnak. Az Élénk Lélek adja a bátorságot, a véleményt és a lélek erejét, magában foglalja az "irracionális akaratot" vagy "állati akaratot", mivel ezen osztozunk az összes állattal (de a növényekkel nem). Ellenben a Tápláló Lelken minden élőlényvel osztozunk. A görög tradícióban az Élénk Lelket gyakran halandónak gondolták, akár a testet (de az Elmét halhatatlannak tekintették).

A neoplatonikus eszmékben feltűnik a Lélek Járműve. A Lélek minden egyes részének van egy "járműve" (okhema), illetve teste, vagyis a fizikai testhez (Föld és Víz) két finomtest járul: a légies test (Levegő) és a sugárzó test (Tűz). A Szellemet (Pneuma) a szellemtest hordozza (soma pneumatikon, okhema pneuma), vagy a légies test (melyet helytelenül azonosítanak a nyugati terminológiában az éter- vagy asztrálesttel). Vagyis a légies test közvetíti a magasabb lélek hatalmát a test felé, és viszont, ez felelős az öt érzékszervért, irányítja az automatikus mozgásokat, vagyis szorosan összefügg az idegrendszerrel. Az Élénk Lélek a Phrenes-hez kapcsolódik (jelentése kb. mellkas), mely a tüdőre és a szívre utal, tehát amikor szerelmet, haragot vagy félelmet érzünk, akkor ezt a Phrenes- szel érezzük. A Szellemet a lélek egyensúlyának tekintették, a "belső napnak", mely uralja a lélek többi részét. A szellemi test beolvasztja magába a Pneumá-t a Napból, és továbbítja a fizikai testnek, ez az egyén aktív energiája. Ezért olyan fontos a lélegzőgyakorlatok az egyes mágikus kultúrákban, melyeket már a káldeus mágusok is alkalmaztak.

A pitagóreusok szerint létezik a kozmosz isteni lélegzése, és ennek ciklikussága folytán a Korlátok Nélküli Világlélek Korláttal telítődik, ezért megteremtődnek a számok és a Meghatározó Idő (Khronos). Vagyis a kozmosz rendje a Levegőből ered, mivel ez az elem választja el a dolgokat, és ezáltal megteremti a megkülönböztetést, vagyis Korlátot tesz a Korlátok Nélkülibe. Ugyanakkor azonban, bár a Levegő egyénekre bontja szét az egységet, egyúttal egyesíti is őket egy magasabb, spirituális egységben.

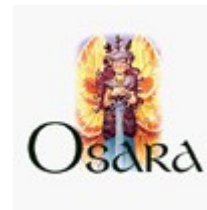

Anaximenész (aki a Levegőt tekintette Arkhénak), ezt az elemet az Istenek Atyjának hívta, és azt mondta: "Mint ahogyan Lélegzet- Lelkünk (Psukhe) hordozza a Levegőt (Aer), hogy kormányozzon minket, úgy a Szellem-Lélegzet (Pneuma) és a Levegő (Aer) felöleli az egész kozmoszt." Azaz, a Világlélek Szellem-Lélegzete kormányozza a kozmoszt. Ugyanerre mutat rá Empedoklész is, amikor azt mondja Zeuszról: "Ő a Szellem-Elme (Phren), szent és kimondhatatlan, és csak a Szellem-Elme az, mely keresztül tud hasítani a kozmoszon gyors gondolataival." (Vegyük észre, hogy a Szellem-Elme, Phren a Phrenes, Mellkas szógyöke.)

Anaximander kozmogóniájában már láthattuk a Levegőt, amelyből minden keletkezett. Anaxamenész (i. e. 6. század) szintén azt tartotta, hogy a Levegő hozta létre a Vizet és a Földet (Ősmocsár) besűrűsődéssel, a Tüzet pedig ritkulással. Bibloszi Philó (i. sz. 64-140) lefordította a "Föníciai Történelem" című írást, melyet valószínűleg még a trójai háborúk előtt írtak, és egyiptomi kéziratokon alapult, melyeket pedig Thot istentől származtattak. Az ebben az írásban található mítosz szerint kezdetben volt az Elsődleges Szél, a köd és a sötétség lehelete (Aer); és volt a Môt, Erebusz mocsaras káosza (khaos tholonon Erebôdes), a formátlan Elsődleges Sár. Az Elsődleges Szél megtermékenyítette önmagát, és Vágygá vált (Pothos). A Sárból lett a Kozmikus Tojás (ugyanúgy, mint az orphikus kozmogóniákban), és amikor a Vágy felnyitotta a Kozmikus Tojást, így született a kozmosz, és szétválasztódtak az elemek.

Eudémusz (i. e. 4. század) szerint a föníciaiak, akik Szidonban éltek, szintén úgy tartották, hogy az univerzum Levegőből keletkezett. Kezdetben volt az Idő (Khronos), a Vágy (Pothos) és a Kőd (Omikhle). A Vágy és a Kőd egyesült, és életet adtak az Aer-nek és az Aurá-nak (Mozgó Levegő).

Folytatása következik.

Egy leukémiás eset asztrológiai háttere - III. rész

- haladóknak...

Még érdekesebb a kép, ha ezt a haláltranzitot összevetjük a radixszal. Nyilván mindenki, aki e képlettel próbálkozik, más és más pontokon indulna el; nekem legelőször az szűrt szemet, hogy a tranzit Hold és Marsz (mindkettő a 8.mundánházból) egzakt felezőpontba fogja a radix Asc.-Desc. tengelyt. Mivel mindkét planéta a vitalitással, az életfunkciókkal áll szoros összefüggésben, nem kell fejtegetni eme állás végzetes mivoltát - a Hold ráadásként trigonálja is a radix MC-IC tengelyt - ez tovább erősíti azt az érzésemet, hogy ez a halál voltaképpen egy enyhülés, egy megváltás volt a szülött számára, és hogy inkább csendes, könnyű "átlépés" volt, mintsem küzdelmek sorozata az életért.

Figyelemre méltó, hogy a tranzit Ascendens-Descendens tengely szinte egzaktul rááll a radix MC-IC tengelyre.

Neptun rááll saját radix helyzetének szextiljére - ez "alapértelmezésben" valami könnyed, észrevétlen feloldódást, láthatatlanul történő megvalósulást jelent. Ha hozzávesszük ehhez a két Neptunusz pozíció kapcsolatát a két 8. Házzal, érthetővé válik a "könnyű halál" koncepciója. Vénusz opponál radix Marsszal - ez több, részletesebben kifejtett gondolatot is igényel. A Marsz szerepét a radixban szükségtelen volna tovább részletezni; a Vénusz itt élethosszabbító jellegéből kivetközik, alulmarad az agresszívabb Marsszal szemben. Szaturnusz konjugál radix Asc.-sel, esetünkben az életvéget, az "én" végét mutatta - ugyanez a Szaturnusz, konjugálva a tranzit Nappal, egyértelműen mutatja az "életerő" végzetes lefojtását.

A tranzit 12. ház csúcsa rááll a radix Szaturnuszra - szignifikánsan mutatta a sors beteljesedésének körülményeit: a 12. háznak itt a kórház, elzártság analógiáját vesszük. Tranzit Uránusz konjugál radix Vízöntő komplexummal, vagyis a születési képlet oly nehéznek mutató Vízöntő stelliama beleesik a tranzit 8. Házbába.

Radix Neptunra rááll a tranzit Plútó - a Neptunusz szerepét már kitárgyaltuk más helyütt, itt csak a 8. ház és Plútó analógiára hívnám fel a figyelmet.

Radix Szaturnusz a tranzit Plútó oppozícióján - ismételten "sors" és "halál" összefonódásáról beszélhetünk.

Tranzit Hold quadrálja a radix Merkúr-NapHold konjunkciót, s ez nemcsak a quadrát nehezítő, korlátozó jellegéből fakadóan érdekes a számunkra, hanem azért is, mert a 8. mundánházbába esik, szinte egzaktul a radix Descendensen - ismételten csak az "életfolyamatok" (Hold)

lehanyatlása (Descendens) a halál (Skorpió) (megj.:a Skorpió - ura, a Marsz révén - a "vér" szerepére utal vissza.)

Tranzit Jupiter-Merkúr konjunkció quadrálja a radix Holdcsomópontot a karma, karmikus adósságok törlesztésére utalva.

Felmerült némi kétely a halál beálltának időpontját illetően - kissé gyanakodva tekintettem a pontban kilenc órára megadott tranzitra - végül az egzaktul a radix Ascendenre álló Szaturnusz, valamint a vele konjugáló Nap győzött meg arról, hogy ez az időpont kivételesen nem kerekített. Bővebben: a Szaturnusz, noha a leukémiás megbetegedéshez nincsen közvetlenül köze, a "sors" és "lezárás" témájával igen szorosan összefügg. A radixban elfoglalt helyzete, uralmi kapcsolatai révén a tragikus életvéget (is) jelöli - a tranzit Napon állva egyfelől mint az "életerő" (Nap) lezárása (Szaturnusz) jelentkezik, másfelől pedig a radix Ascendensen állva az Embert, az Egót "fogja vissza".

A szolár összevetése a tranzittal, szintén tartogat a számunkra némi érdekességet. Feltűnő, hogy a szolár Nap-Merkúr-Uránusz konjunkció a tranzit 8. házba esik, valamint, hogy a tranzit MC rááll a szolár Jupiterre. A fentiekben részletezett "halál, mint sors - halál, mint enyhülés" komplexumot ez csak még nyilvánvalóbbá teszi.

A tranzit Hold a szolár IC-re állva a halál tényét minden kétséget kizáróvá teszi. A Hold, itt is a Skorpióban foglal helyet, quadrálja a Vízöntőben álló planétákkal, ami kísértetiesen emlékeztet a radix-szolár összevetésre.

A Neptunusz a 8. házból, itt is quadrálja a Skorpió Marszot. Tranzit Marsz opponálja a szolár Szaturnuszt, mindkettő marszikus jelekben tartózkodik. (Vér!)

Tranzit Jupiter-Merkúr konjunkció szextillel segíti a 8. házas Vízöntőben álló planétákat az "eltávozás" megvalósulásához.

Bár korántsem lehet ilyen szűk keretek között részletesen kifejteni egy horoszkópot, a fent leírtak talán adtak némi bepillantást abba, hogy milyen sok oldalról nézve lehet eredményesen vizsgálni. Mindaz, amit leírtam, korántsem teljes - hiszen, miként az emberi lélek, maga a horoszkóp is kimeríthetetlen. Nem tartom kizártnak, hogy egy figyelmes szemlélő észrevesz ebben a horoszkópban olyan összefüggéseket, amelyek az én figyelmemet elkerülték. Természetesen nem ez az egyetlen követhető út egy horoszkóp kimerítő kifejtéséhez. Más módszertannal is próbálkozhat az igyekvő asztológus - nem kétlem, hasonló eredménnyel.

Jelen tanulmányomat gondolatébresztőnek szántam, abban reménykedve, hogy az asztrológiával most ismerkedők némi bepillantást nyernek a bolygók, házak, aspektusok analógiáinak sokrétűségébe. Hálás téma volt egy ilyen esetet kielemezni - hiszen azt nem volna etikus tagadni, hogy viszonylag ritkán találhatunk olyan esetet, amikor minden, de minden jel egyértelműen ennyire egy irányba mutatna. Bízom benne, hogy ez a néhány oldal kedvet csinál kezdő asztrológus társaimnak az eddig felállított horoszkópok újra - tanulmányozására.

- Értelmi szerző: Nebthet -
- Univerzális preiudicator és kibic: Nómin -

A Föld

A Föld elem tisztelete talán a legszembetűnőbb mind közül és ez az, ami rejtett formában ugyan, de a mai napig fennmaradt a magyarságban. A honi föld szeretete, tisztelete, a kötődés a szülőföldhöz kevés nép esetén ilyen erős, mint a magyarságban - és ezenbelül kiváltképp a székelységben.

Legkorábbi tanúbizonysága ennek a kivételesen erős földtiszteletnek a Halotti Beszéd és Könyörgés, ami szerint: "Bizony, por és hamu vagyunk". Szintén nagyon erős a magyarságban a hit, miszerint mindent a földanya adott nekünk, és minden oda is tér vissza. Ezt a hitet eleveníti fel az "István a Király" című rockopera is Géza fejedelem temetésének jelenetében, mikor a pap ezt éneкли: "Porból és hamuból vétettünk s azzá leszünk".

A föld tiszteletét elevenítik fel a néhol mai napig is élő babonák és szólásmondások.

Régen például, ha egy király földet adományozott egy alattvalójának, kézen fogta azt, és néhány lépésnyire bevezette a birtokra, majd földet adott a kezébe. Ezen alkalmakból az adományozott esküt tett - ezen esküszövegekben fordulnak elő olyan fenyegetések, miszerint ha az illető megszegi szavát, akkor ha meghal, a föld harmadnap kiveti testét magából. A földel összefüggő szokások, mondások szinte kivétel nélkül az igazsággal, igazságossággal, az igazmondással állnak összefüggésben. Ez azon hittel hozható összefüggésbe, hogy a föld nem tűri a gonoszat, a hazugot. Ilyen gondolatmenet áll a mondás mögött, miszerint valaki "nem érdemes rá, hogy a föld hordja", amit a haszontalan, hálátlan emberekre szoktak mondani. A föld igazságszeretetével hozható összefüggésbe az olyan átkok is, hogy "nyeljen el a föld" és hasonlóak. (egyébként ehhez hasonló dolgok megjelennek a szerb néphitben is - például az "úgy segéljen a föld" eskü).

A földnek tehát kifejezetten Jupiteri tulajdonságokkal bíró elem nemcsak a magyarság köreiben, de az egész kárpátmedencében. Igazságot szolgáltat, emellett a tűz és víz elemek mellett a földnek is van kifejezetten óvó, védő jellege. Ilyen például az egyik szemmelverés elleni praktika, miszerint ilyen esetben kilenc bucok vagy vakondtúrásból két marék földet kell hozni, vízzel megfőzni, és ezt a főzetet a szemmelvert gyerekekre vagy állatra önteni. Mindezek a babonák és még számos másik is, kivétel nélkül visszavezethetők a földanya védő, óvó szimbolikájához.

- Scampy -

-

Mark Twain: Ádám és Éva naplója

Részlet Éva naplójából:

"VASÁRNAP

Lassanként jobban megismerem a távolságokat. Eleinte mindennél fontosabb volt a számomra, hogy ami csak tetszik, tüstént megszerezem magamnak, elragadtatva kapkodtam minden után. Ami tetszett, gyakran túlságosan messze volt, vagy ott volt ugyan a közelben, de tüskék választottak el tőle. Hej, be keresű tapasztalatokat szereztem! Erről jut eszembe az első aforizmám, amelyet egészen magam találtam ki! "Megszúrt kísérleti alany kerül a tüskét." Ez elég figyelemreméltó megállapítás, ha számításba vesszük, hogy milyen fiatal vagyok.

Tegnap este bizonyos távolságból követtem a másik kísérleti alanyt, hogy megállapítsam létének célját. Ezt azonban nem sikerült felderítenem. Úgy sejtem, ez egy férfi. Bár férfit még soha nem láttam, pontosan olyan volt, mint egy férfi, és ezért meglehetősen biztosra vettem, hogy egy férfiről van szó.

Észrevettem, hogy ez a lény jobban érdekel, mint a többi kétéltű - ha ugyan ez kétéltű! Mégis annak vélem, mert csapzott haja és kék szeme van, és általában pontosan olyan, mint egy kétéltű. Nincsenek csípői, lefelé keskenyedik, mint a répa. Ha szétvetett lábakkal megáll, úgy legyökerezi magát, mint egy daru, ezért tartom kétéltűnek, bár az is lehetséges, hogy valami szobor.

Eleinte féltem tőle, és mindig elszaladtam, ha felém fordult, mert attól féltem, hogy rám rohan. Aztán észrevettem, hogy meg akar előlem szökni, és ez természetesen sértette a hiúságomat; órák hosszat futottam utána, mindig húsz méter távolságban, ez idegesítette, és dühös lett. Végül felmászott egy fára, és én túl buta dolognak tartottam, hogy lessem, amíg lejön. Otthagytam és hazamentem.

HÉTFŐ

Ma ugyanúgy történt. Újra felkergettem egy fára.

...

KÖVETKEZŐ VASÁRNAP

Egész héten át követtem, hogy végre ismeretséget köthessek vele. Nekem kell beszélnem, mert Ő nagyon félénk és tartózkodó, ami egyébként nem zavar engem. Úgy látom, tetszik neki, hogy én itt vagyok. Gyakran emlegetem neki ezt a szót: "mi", mert szemmel láthatóan hízeleg neki, hogy Őt is belefoglalom."

Részlet Ádám naplójából:

"SZERDA

Csak ne beszélne annyit. Szakadatlanul fecseg. Mindez talán úgy hangzik, mintha mindeáron akadékoskodnék, vagy ócsárolni akarnám ezt a szegény teremtet. Eszembe sincs! Csakhogy eddig még nem hallottam emberi beszédet, ezért bántja a füleimet minden új és szokatlan hang, amely álmódzó magányom ünnepélyes csöndjét megzavarja. Az új hang túl közel is van hozzám, szorosan a vállam mögött, vagy a füleim mellett, előbb az egyik, aztán a másik oldalon...

PÉNTEK

... Táblát is állított fel: A GYEPRE LÉPNI TILOS!

Ez csak ellenem irányulhat!

SZOMBAT

Az új teremtmény túl sok gyümölcsöt eszik. És ami a legaggasztóbb: főleg az almát kívánja meg, különösen amióta hallotta, hogy némelyik alma fogyasztása tilos. Úgy látszik, különösen szereti a veszélyes dolgokat, bár azt állítja, a sok gyümölcsöt csak a karcsúsága kedvéért falja. Jellemző a logikájára, hogy a karcsúsága kedvéért kockára tenné még a Paradicsomot is.

VASÁRNAP

Ma rajtakaptam az új teremtményt, amint éppen göröngyökkel dobálta a tiltott fán csüggő almákat.

...

PÉNTEK

A hosszú hajú furcsa dolgot mesél nekem. Állítólag a kígyó biztatja, egyen a tiltott fa gyümölcséből, mert akkor nagy és felemelő tapasztalathoz juthat., Megmagyaráztam neki, hogy ennek egészen más következménye is lehet. Mert eljönne erre a világra a "halál". Ezzel sajnós nagy hibát követtem el, mert csak bogarat dugtam a fülébe. Szeretné megmenteni a beteg ölyvét és friss húst adni a bánatosan sompolygó oroszlánoknak és tigriseknek..."

